

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KOZLÓNYA

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre . . . 10 frt.
Félévre . . . 5 „
Negyedévre . . . 2 „ 50 kr.
Egy órára . . . 1 „

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban, **Kutasi Imre nyomdájában**, asztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:

öt hasábos postisz 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelent hirdetéseknek leengedése történik. Helyi hirdetés minden hirdetés után 30 kr. Nyitóléti költségek minden sorra 20 kr. A hirdetéseknek valamint a nyitóléti költségeknek egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. Az előfizetési és hirdetési pénzek a kiadóhivatalba, a lap szerkesztésébe tartozó költségeknek a szerkesztőség irodába zámmendők.

nagyjuzta Jóna-ház 1704. szám alatt

Debreczen, szept. 20.

Mire e sorok megjelennek, talán már Dulcigno előtt áll az egyesült európai hatalmak hajóhada s e város bombázásával elkezdődik a keleti dráma utolsó előtti vagy meglehet utolsó felvonása.

A békés kiegyenlítés reménye elveszt. Mint egy kőföldi rovatunkban alább olvasható távirat jelenti, az albánok megszállták Dulcignót s kiűzték onnan a török császári csapatokat, — valószerűleg a török császári csapatok szíves közreműködésével. Dulcignóban tehát elkeseredett ellenállásra készülnek a szultán ő felségének hí lázadó.

A mit az európai hatalmak hadi hajóiknak pusztá megjelenésétől vártak, hogy t. i. az albánok abba hagyják az ellenszélülést és látva egész Európa akaratát, átengedik a Montenegró számára kijelölt területet, vagy ha jószántukból nem teszik, a török kormány kényszeríti fogja őket arra, — annak épen ellenkezője következett be. A Konstantinápolyból titkon bujtogatott albánok fanatizmusa még hevesebb lángot lobbant s a szultán tiltakozása a hajóhadit tüntetés ellen az egész ügyet még jobban elmérgesíti.

Talán az utolsó pillanatban még eszközre térnek a szultán tanácsadói, kiknek kétségűl és halogató politikáját okot adott a török birodalom ellenségeinek, hogy oly csapat intézzenek rá, melynek következményei kiszámíthatatlanok. Mert hogy az ágyúk dörgése, melyek Dulcignót bombázzák, jeladás lehet általános fegyverragadásra az egész Balkán félszigeten, azt senki sem tagadhatja. Az európai hatalmak által gyakorolt fegyveres erőszak mely csorbát üt a szultán tekintélyén s fölbontja mindazokat, kiknek még követeleik vannak a török ellen s kik lelik az alkalmat, hogy megadhassák neki a halálos döfést.

Elvakultságában a porta maga siettetni ennek a végzetes percznek a bekövetkezését. A helyzet hogy Európa tanácsára hallgatna, mely igaz hogy nem mutatott iránta valami lelkesült rokonszenvet, de annyi jóakaratot mégis tanusított, hogy nem hagyta a stan-stefani szerződésel megsemmisültni, esőkönyösségével kihívja maga ellen jó barátait is, úgy hogy a Törökország ellen meginduló tüntetésből egy európai nagyhatalom sem vonhatta ki magát.

E közös cselekvésben van még a béke főmunkáinak némi reménye. Azok közül, kik hajóhadaikat oda küldték, nincs minden hatalom Törökország szétrombolásának vágyától áthatva, sőt a török uralomnak habár megcsontított határok közti fenntartása képezi óhaját például monarchiáknak is. Itt lesz tehát most az alkalom, hogy az osztrák-magyar monarchia diplomatái ez irányban érvényesítsék befolyásukat a többi hatalmakra.

Itt lesz egyszersmind az alkalom arról is meggyőződni, hogy Nemzetország szövetsége mily súlyt ad az osztrák-magyar monarchia szavának s e két hatalom egyetértése képes lesz-e

megakadályozni minden oly messzemenő tervet, mely érdekeinkbe ütköznék. A német-osztrák-magyar szövetségnek, habár csak tisztán védelmi jellege van is, teljes nyomatékkal kell érvényesítenie akaratát. Mert két ilyen nagyhatalom nem szövethetnek a végére hogy pusztá személtölje legyen az eseményeknek, melyeket mások — s meglehet, talán épen az ő legfontosabb érdekei ellen intéznek.

A király utazása.

A király — mint irják — a czelegdi hadgyakorlatok után nem fog visszatérni Budapestre, hanem Czelegről az osztrák államvasuton Szegedre s itt az alföldi vasut vonalán Zomboron és Eszéken át egyenesen Pécsre utazik.

A királyi táblák decentralizációja.

A királyi táblák decentralizációja tárgyában az igazságügyminiszter legközelebb nyilatkozattételre fogja fölívni ama városok közönségét, hol a decentralizáció esetén remélhetőleg egy-egy kir. tábla lesz elhelyezve, aziránt: miben és minő mértékben szándékoznak az odatelepités költségein könnyíteni?

Minisztertanácskozások Budapesten.

Tisza Kálmán miniszterelnök Bécsben a közös kormányban, valamint az osztrák miniszterium tagjaival értekezett, minek következtében a közös és az osztrák miniszterek Pestrejövetelére rövid halasztást szenvedett. — Gr. Bylandt Rneydt közös hadügyminiszter, Szlávy József közös pénzügyminiszter és Lambert főintendans tegnapelőtt este, gr. Taaffe osztrák miniszterelnök és Dunayevszky osztrák pénzügyminiszter pedig tegnap jöttek Budapestre. Tisza Kálmán miniszterelnök szombaton reggel a fővárosban időző minisztertanácsnak látogatását fogadta és Szapary gr. pénzügyminiszterrel, valamint Kemény báró kereskedelemügyi miniszterrel behatóbban értekezett.

A király pécsei fogadtatásának programja.

A király Ó Pécsre e hó 24-én reggeli 7 órakor vasuton Pécsre érkezőn, a polgármester a vasúthoz Ó Felsége elé megy, s az indóház felszított várótermébe vonul, hol Perczel Miklós Baranyamegye főispánja fogadja a királyt.

A bevonulás a következő sorrendben történik: Legelől megy a város és megye bandériuma, összesen 150 lovas. Ezek után következnek a polgármester fogata, a király fogata, a fenség kísérete, a főispán, a papásy és katonaság küldöttsége, a hatóságok főnökei, a központi és elfogadó bizottság tagjai. A városból előtti diadal kapu alatt a polgármester a város közönsége nevében üdvözlő beszédet intéz Ó Felségéhez. Ugyanitt lesznek felállítva a különféle testületek és intézetek képviselői. A városból a főteret át, a városi templom megerkölyével, az iskola-utczán végig vonul a menet a székesegyházhoz, melynek lépcsőzetén Dulanszky püspök s a király egy része várják a királyt, kit bevezetnek a „Te Deum” meghallgatására. Az isteni tisztelt végével badachin alatt kísérik a királyt a pü-pöki lakba.

10 órakor megkezdődnek a tisztelgések és pedig a következő sorrendben: Az udvari méltóságok, a király, az összes katonai tisztikar, az idegen törvényhatóságok küldöttségei, Baranyamegye küldöttsége, Pécs város küldöttsége, a kir. törvényszék tisztikara, a pénzügyigazgatóság, a kataszteri igazgatóság, az ügyvédi kamara, a közjegyzői kamara, a jogakadémia tanári kara, a főgymn. és főrejtanoda tanári kara, a tanfelügyelő vezetés alá tartozó városban levő valamennyi tanító, az evangélikus hitközség, az izraelita hitközség,

a vörös kereszt nőegylet, a kereskedelmi és ipartársulat. A tisztelő küldöttségek gyülekező helyéül a belvárosi elemi iskola tüzetett ki.

Délután 1 órakor a honvéd sátorbort s a lövöldet tekint meg a király, onnan visszaszöjvet pedig a Zsolnay-féle köedény gyárat, s a jogakadémiát, a katonai kórházat, a papnöveldeit, gymnáziumot, a uőzárda iskoláját és városi árvaházat.

Este 6 órakor udvari ebéd. Hét órakor fáklýásmenet 500 fáklýával és 500 lampingonnal. A fáklýások a Scitovszky térre, a lámpások pedig a templomtérre álnak fel. A pécsi dalárda és a városi zenekar felváltva alkalmi darabokat adnak elő éji 10 óráig, ha csak a főség a kivilágítást előbb megtekinteni nem óhajja.

Másnap reggel a hadgyakorlatokat tekint meg a király, melyek Udvard és Ács környékén tartatnak. Visszajövet megpibben. Délután egy órakor következnek azon helyek megtekintése, melyek az előző nap sorrendjéből netán kimaradtak és a dunagőzhajózási társaság pécsi közszékházánál. Innen visszaszöjvet udvari ebéd.

Esti 7 órakor elindul a király Barcon, Kanizsán át Bécsebe. A menet az alkonnal is ép oly ünnepélyességgel és sorrendben vonul a vasúti indóházhoz, mint a bevonnulások.

A „Tisza” biztosító társaság közgyűlése.

Debreczen, szept. 20.

A „Tisza” biztosító társaság tegnap megtartott közgyűlésén megjelent 28 részvényes személyesen, képviselve volt 28 részvényes, betételtett 440 részvény 389 szavazattal.

A gyűlés d. e. fél tizenegy órakor gr. Dégefeld Imre elnök jelen nemléteben Fráter Imre nyitotta meg, üdvözlővén a megjelenteket. Megválasztották egyhangulag a jegyzőkönyv hiteltelisére és a szávarok szedésére Vác z János, Kutasi s Imre és Dicsöffy József.

A választmány évi jelentése a lapokban is közre tettéven s külön fizetben a zárszámadásokkal együtt ki is nyomtatván, — felolvastottak tekintetük, s tudomásul véték.

A közgyűlés a kormányzatnak az 1879 évi zárszámadásokat illetőleg megadja a felmentvényt.

Ezután az alapszabályok értelmében a kisorsolt hat választmányi tag Beke Mihály, Buzás Pál, Dalmi Károly, Domahidy Ferencz, Fráter Imre és Telegdy László, valamint a felügyelő bizottság tagjai Boros Ferencz, Dalmi Kálmán és Novelli Ede helyett új választást történt. A titkos szavazás megejtéven egy régi választmányi tagok, mint a felügyelő bizottság tagjai újra megválasztottak.

A múlt évi nyereségből eredő egy forintnyi osztalék minden részvény után kiosztatni rendeltetik.

A gyűlés gróf Dégefeld Imre utóvallólete feletti sajnálkozásának adott kifejezést s ezzel a közgyűlés véget ért.

A református convent.

Budapest, szept. 19.

A convent tegnap délután legfontosabb tárgyat képezte azon kérdés, hogy a convent bocsátkozzék-e most a közoktatási tervezet tanácskozába vagy sem.

A convent végre többek s főleg Révész Bálint superintendentens fölszóalálása névszerinti szavazás után 22 szóval 10 ellenében elhatározta, hogy a közoktatási tervezet tárgyalásába bocsátkozik.

A tárgyalás alapszól a convent az egyetemes taggyűlési bizottság jelentése szolgált. Hosszabb vita folyt a fölött, kik adjanak engedélyt új tanítzettek fölállítására. A convent végre a bizottság javaslatát fogadta el, mely szerint az engedélyt az egyházközsületek

is illetőleg legfőbb fokon az egyetemes convent adja.

A könyvtárak és gyűjtemények gyarapítására évenként bizonyos összeg fordítandó. Arra nézve, hogy a gymnasium 8 esetleg 9 tanfolyamból álljon-e. Török Pál, mint a tanügyi bizottság tagja, fölvilágosítást előadja, hogy midőn a bizottság a 9 osztály fölállítását ajánlta, ezzel csak azt akarta kifejezni, hogy ez jobb volna, — egy eszmét akart előtérbe tolni, melyet esetleg a kormány is figyelembe venne. A 9. osztály fölállítása jelenleg természetesen alig viheto keresztül, mert tényekkel állunk szemben.

Hegedűs László ajánlja, hogy a convent csak a 8 osztály mellett maradjon. Ha a törvényhozás 9 osztályt állít majd föl, a dolgon ugys könnyen lehet majd segíteni.

A convent Hegedűs László indítványát fogadta el, de a színt elé terjesztendő indoklásban ki fogja emelni, hogy jobbnak tartotta volna ugyan a 9 osztályt, de az a pozitív körülményeknél fogva nem lévén lehető, a 8 osztály mellett maradni.

A házalás és végeladás.

A magyar kereskedelmi és iparkamarák gyűléseinek utolsó napján a házalókra, vándorutazókra, végeladásokra és kereskedelmi utazókra vonatkozó kérdések tárgyalattak le.

A modern forgalmi élet e fattyuhajtásainak megnyirbálása minden oldalról szükségnek mondatott, a nélkül azonban, hogy megalkalmatott volna az elfogadható formula, mely szerint a kereskedelemlennek és alóbb rendű fajai törvény útján megrendszabályozhatók volna. A több oldalról előterjesztett javaslatok inkább csak óhajításoknak tekinthetők, melyeket a közgazdaság lesz hivatva teljesíteni, és az enquete megelégedéssel vette tudomásul a kormány képviselőinek azon határozott kijelentését, hogy ott, hol a közgazdasági és rendőri közegek a már fennálló vagy jövőben kibocsátandó rendeletek által reájökött kötelezettségeknek nem fognak indokolt szigorral megfelelni, a kormány nem fogja elmulasztani, hogy a kamarák fejletése alapján a kellő orvoslásról gondoskodjék.

A leginkább támogatott javaslatok lényegileg oda irányultak, hogy a házalás csak olyan egyéneknek engedtessek meg, kik élelmüket más uton meg nem keresik, hogy a vándorutazók tartói és a végeladások rendező alkalmas módon megfeleljék állami és községi adó fizetésére szorítottassanak, végre hogy a kereskedelmi utazók miniatka legyen szabad magukkal vinni, nem pedig mint jelenleg gyakran történik, eladásra való árukat is.

Az ennel tovább menő és némely oldalról javaslatba is hozott megszorítások az ellenőrzés lehetősége és a törvényes for mulás bajos volta miatt keresztül vihetoőknek nem mutatkoztak.

Katonai kivégzés Nagyváradon.

Nagyvárad, szept. 19.

Tegnap szombaton reggeli 6 órakor zuhogó esőben a helyben állomásozó honvédszázalój egy százada, Szlávay Béla főhadnagy ur vezénylete alatt teljes díszben vonult a börtönépület háttulú udvarára, hol a bitófa fel volt állítva, ott négyezeket képezvén, melynek belsejében Marschalkó Tamás alezredes ur élen a haditörvényszék, a hadbíró százados Fehérváry Frigyes ur, a tisztikar, szintén teljes díszben és a meghívott tanuk helyett foglaltak. A bitófa közelében a budapesti hóhér: Kozarek és segédei állottak. A négyezögn kívül a beletti engedélyt nyert nagyszámú közönség állott. A kiváncsiak nagy hátrányára volt az eső, amennyiben a számlalás esernyőt kivált a hátul állók a szomorú látványból nehezen láthattak. Pont 7 órakor a halárra ítélt volt közhonvéd Orosz Mihály, oldalán Márkus István gr. katb. lelkész ural katonai fedezett alatt megjelent a vesztőhelyen.

A „Debreczeni Ellenör” tárczája

Feleségem és a zivatar.

Irta MARK TWAIN.

Mondom, — kezdé beszédét mr. Mac Williams — hogy nincs borzasztóbb, mint az olyan asszony, a ki fél a zivartól. Mert ez az egy rettenés az, amit a legnagyobb erővel és legjelzelebb gunnyal sem lehet kiűzni semmiféle asszonyból.

Egyik éjjelen tőpma bang kiálltja nevet s amit amőmből fölserkenek, azzal szid, hogy alvós közben bizonyára nem szögyeltem magamat. Igaz, nem e-elekeitem. De miért? Mert elmulasztottam félni a zivartól. Megcselekedte helyettem is a feleségem: ijedében a fali szekrénybe bujt. Azért volt a hangja is olyan tőpma. Hiába kérleltem: az ágyba bujni nem akart, sőt engem is kipurancsolott belőle, mert az veszedelmes. Gyufát akarok gyujtani a zsebre rakható sötétségben:

— Hát már minden józanságot oda van, lámazott az asszony; hát nem tudod, hogy a láng vonza a villámot, a lángot? Gyermekünket öld meg? Oh te...

Ujabb villám s utána olyan hatalmas dörgés, hogy zengett tőle az egész környék.

— Hallod már, hogy mit tettél? Fölfogod-e már?

— Egyáltalán nem fogom fel. Nem vonza s nem alkotja a villámot a gyufaszál. Egyébiránt győngye tüzéség az égi, ha ez a csekély jelvény is dörgésre indítja az egész menyei telepet.

— Nem szégyenled magad Mortimer, hogy a halál veszedelem dacára még élceleni is mersz?

— Mortimer!

— No?

— Imádkoztál-e ma?

— Épen akartam, de eszembe jutott, hogy mennyi is lehet tizenkétzer tizenhárom s én...

(Ujabb villám dörgéssel tödtítva.)

— El vagynak veszte, menthetetlen. De hogy is tudtál ilyen fontos dolgotról elfeledkezni nagy zivatar előestéjén?

— Akkor még nyoma sem volt az egész-ség. Aztán tudod, hogy ez milyen kivétel-állapot. Itt jött elő már négy esztendőben, mikor egy imádság elmulasztásom előidézte a sárgaláz.

— Ugy s a sárga lázról már megfeledkezte?

— Lelkem, már megint a sárgalázát hozod elő? Már mondani, hogy azt nem veszem magamra. A földrengés az meg megy, mert az szomszédunkban történt, de vigyen el az ördög, ha...

(Villám dörgés.)

— Szent isten! sohase látjuk meg a napot, Mortimer. S ha te istentelen beszéd — Mortimer!

— Mi bajod már megint?

— Mortimer, te a nyitott kandalló előtt állasz!

— Biz az megiehet.

— El menj onnan! Hát igazán nem tudod, hogy a nyitott kandalló, a legveszedelmesebben vonza a villámot? Hát most hol vagy? Kérd még mindig a becsukott szekrényből beszélni.

— Az ablakban.

— Hát drága az életed, te ember! Rög-lyön jőjj el onnan. Pólyás gyerek is tudja milyen veszedelmes az ablak, s te — Mortimer! Már tudom, hogy meg nem érjék a holnapot, Mortimer!

— Itt vagyok!

— Mit féskelődöl?

— Felakarok öltözni.

— Oh te szerencsétlen, ellököd magadról a ruhát! Hát a gyaptról nem tudod, hogy

huzza a villámosságot? Szent isten, nem elég a természetes szerencsétlenség, még mesterségesen, erőszakkal is növeled. S most még énekelisz is! Mortimer, hát igazán énekelisz?

— Miért ne, hát a nóta is vonza a villámot?

— Pruij e gunyolódás miatt. Igenis, hogy vonza. A hang hulláma megszakítja a delejesség folyamatát és — mi recseg ott? Csak nem nyitogattál az ajtókat?

— Teringettél, hát még az ajtó is veszedelem fészke?

— Veszedelem-e? A halálé! A léghuzamnak kell még erősebb húzó is. Való, hogy nincs rettenetesebb, mint egy örült emberrel zivatar idején lenni egy szobába csukva. — Mortimer, mit csinálsz már megint?

— Semmit csak vizet bocsátok. Roppant nagy a forráság. Kissé meg nedvesítem az arczomat.

— Most már igazán megörültél. A villám ötvenszer sürrűben üt a vízbe, mint más-hová. En istenem, ha már úgy is tönkre kell jutnunk... Mi volt ez már megint?

— Mi... mindjárt... leütöttem egy képet a falról, ennyi az egész. Vigye el az... Jézusom! Mortimer, hát a fal melléit voltál? Legkisebb fáat is megmondhatja, hogy a fal legjobban vezet a villámot. S majdnem

Az elítélten a megindulásnak legcsekélyebb nyoma sem látszott. Miután a hadbíró ur ujjal felolvasta a halálos ítéletet, a deil-quens a porkoláb által átadottat a hóhérnak, kinek segédei pár másod percz alatt elvégezték az elítélten a kivégzéshez szükséges elő-készületeket, mire a bitófa alatt levő kis szá-molyra állították.

Köz a rek nyakára tette a kötelet, a zsámolyt kivették az elítél lábai alól s meghuzták a lábat összekötő kötelet; — a hó-hér, ki egy emelvényen állott, kezével befedte arczát s pár másodpercz múlva jelelte, hogy a földi igazságnak elég tétetett, mire a lelkész megható beszédet tartott, ezután a katonaság imához vezényeltetett. A katonaság a bekövetkezett halál orvosi általi konstataálás után elhagyta a vesztőhelyt, hol a szokásos tizedet visszakamart, míg a kivégzett gyilkost a megszokott idő letele után a bitófaról le-vezetik, a bonczterembe szállítják, honnan a hullát az eszközlött boncolás után a gör-kath. temetőn kívül eső helyen fogják temetni.

A gyilkos, ki úgy lát-zik, legcsekélyebb tudatával sem bírt előre eltökélt gaz tetének horderejéről, megkevésbé, hogy megbánta volna azt, méltó büntetését elnyerte e földön.

Az ítélet végrehajtása és a felakasztott ember látása oly hatással volt K. helybeli lakosra, hogy állhőlyéből ájuttan rogyott össze honnan íy állapotban vitétel el. Orvosi segítség azonnal kéznél volt s az alélt csakhamar magához tért.

Külföld.

Dulcigno átadása.

A Dulcigno átadását megelőző játék, füg-gemutogatás, jegyzékgyártás talán pár nap múlva már véget ért. Legelőbb ezt látszik mutatni a következő távirat. Nyolcezer ábáun megszállotta Dulcigno városát és az ottani várat és elűzte a két zászlóaljából álló hely-őrséget. Riza pisa kinek nincs parauca, hogy ütközetebe löcsőzközök, Gorizia vonult vissza.

A hajóhad magartatása.

A pancsnokság a rangra nézve legidősebb tengeragnak van felhagyva, ekként ez Seymour lordot illeti. Katonai munkács tekinté-tében a többi pancsnokok azonban rendelkezése alá vannak bocsátva. Azonban Dulcigno bombázatásának esetére a pancsnokok ösz-szegyűlnek s Seymour elsőnöke alatt ülést tartanak és megdölgve az othonról képtel instrukciók szerint adja véleményét. Az utasítások formazírnt annyit kimondnak, hogy szárazföldre kilépni tilos. Gyomacsak előbb a flottának föl kell szölitni Dulcigno lakossá-gát, hogy adja meg magát. A válasza huszonnégy órai időt engednek. Ez utasítást Anglia dolgozta ki, a bécsi diplomacia némi ellenjavaslatokat tett; ezeket a hatalmak elfogadták, csak a franciaia kormány követett bizonyos tartózkodó álláspontot.

Waddington válasza.

Waddington válasza melyet Varnbühler ludwigsburgi nyilatkozatára adott, így szól: „Most kaptam meg Varnbühler beszédjé-nek szövegét. Ilyen furcsa állításokkal szem-ben nem hallgathatok, mert olyan ember mon-dotta ki azokat, aki jelentékeny állást foglal Német országban. Határozottan kijelentem tehát, hogy miniszter-erségem egész tartalma alatt nem volt szó sem franciaia-orosz szövét-ség, sem szerződés indítványozásáról, sőt elő-leges megbeszélés tárgyát sem képezte ilyes-mi. Azok a tények, a melyeket ludwigsburgi beszédében emített Varnbühler, és az a méltatlan szerep, amelyet nekem tulajdonított, nem egyebet koholmányt.”

A franciaia miniszterválasz.

A belügyminiszter, az igazság- és had-gyügyminiszter benyújtották lemondásukat, de a még az nap tartott minisztertanácsban, mely-ben a leköszönt miniszterek is jelen voltak, — az egyetértés helyre állott.

Az új török kormány politikája.

Az új török kormány hivatalosan tudomásra hozza, hogy politikája egyedül abban áll: a három legfontosabb kérdést u. m. az

káromkodtál is! Hogy lehet valaki olyan gon-datlan, akinek egész családja halálveszedelem-ben forog? Megrendült a dunyhát, a mit olyan sokszor kérted?

— Nem.

— Nem, — és miért nem?

— E fejeztettem.

— Eteleddel fogod e feledést megfizetni. Ha dunyhá volna, kitennéd a szoba közepére, ráfeküdnél, de mit tegyünk veled így? Jer ide a szekrénybe, mielőtt új örütséget követ-hetnél el.

Nos uraim, beprésemtem magam a feleség-em mellé abba az átkozott szekrénybe. De nem fértünk el mind a ketten, ha csak meg-füllsüdni nem akarunk vala. En kivergöttem tehát s ép abban a pillanatban, midőn ismét villámolt, dörgött, nem kevésbé fényesen és bōmbōlva, mint előbb. A feleségem kiállott: — Mortimer, neked meg kell menekülni a haláltól. Add ide a kandallóról a franciaia könyvet s egy gyertyát adj hozzá. Nyujtsd le a gyufát, majd meggyujtom magam. Van a könyvben néhány kitűnő utasítás, mit tegyen az ember zivatarban s annyit csak tudni fran-cziául, hogy ezt kibetűzhessem.

(Vége köv.)

